

عنوان مقاله:

زمینه های بدبینی و یاس فلسفی در اشعار تعلیمی و غنایی ایرج میرزا

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 5، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی بالی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران مرکزی - تهران - ایران

علی اصغر حلبی - استادیار زبان و ادب فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران مرکزی - تهران - ایران

خلاصه مقاله:

بدبینی و یاس حالتی روانی است که در ساحت عقلی و عاطفی اشخاص روی می دهد و در اغلب جوامع متداول است. شکل حاد آن را در بین شاعران و روشن فکران می توان دید که به آن «یاس فلسفی» می گویند. زمینه های این حالات را در رویدادهای زندگی خصوصی افراد و تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه می توان جستجو کرد. در آغاز سده بیستم، در ایران و پس از شکست نهضت مشروطه بخشی از درون مایه های شعر این دوره به بدبینی و یاس گرایید. ایرج میرزا، از شاعران برجسته این دوره است که اندیشه و آثار تعلیمی او متأثر از یاس و بدبینی است. زمینه های این بدبینی از بی مهری دوستان، مرگ فرزند جوان، فقدان موقعیت های اجتماعی، از دست دادن مناصب دولتی و افول جایگاه اشرافی خاندانش متأثر است.

کلمات کلیدی:

ایرج میرزا، نومیدی، بدبینی، یاس فلسفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795050>

